

XV

Помощь отъ Бога пратяна

Марія сядяща върху камъкътъ близо при стѣната полуокрѣпена отъ кловетъ на елькигъ, покрываше лицето си съ измокрената си кърпа, бѣше дълбоко смѣтенъ и горещитъ ѝ молитвы възлезоха абіе на небето.

» Ахъ! Боже, каза, вѣмашъ ли Ангелъ който да мя поведе въ пѣтя по когото трѣба да слѣдвамъ? »

Внезапно ѝ ся вчу нѣженъ гласъ който ѝ звѣше на имя » Маріо, Маріо! » Вдига си очитъ и ся убладава отъ ужасъ. Единъ образъ, блѣстящъ отъ хубость приличенъ на Ангелски, ся яви предъ нея. Една дълга, бѣла като снѣгъ дреха го покрываше, коса руса украсяваше главѣтъ му и ся прѣскаше по рамената му. Страхъ обзѣ Марію, която паднѣ на колени като трѣпераше, и извика: » Боже що гледамъ?

Ангелъ небесенъ ми иде на помощъ! »

Любезная Маріо, ѝ каза, съ нѣжноть, не ебъ ангелъ небесенъ, но проста смирѣна като тебѣ